

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY

DNR-2.730.273.2019.BB

Warszawa, 29 czerwca 2020 r.

DECYZJA DNR-2/123/2020

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego:

- 1) na podstawie art. 84 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku (Dz. U. z 2019 r., poz. 544 z późn. zm.), dalej: „ustawa o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku”, nakazuje SAT TS spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Poznaniu usunięcie niezgodności z wymaganiami i niezgodności formalnych *kuchenki gazowej CAMPINGAZ, BLEUET MICRO PLUS, Ref.: 204186-BDII:4010058082 kod EAN 3138522041861*, niespełniającej wymagań zasadniczych określonych w pkt 1.5 lit. c w związku z pkt 1.6.3 Załącznika I *Zasadnicze wymagania* do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/426 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie urządzeń spalających paliwa gazowe oraz uchylenia dyrektywy 2009/142/WE (Dz. Urz. UE. L 2016 Nr 81, str. 99), dalej: „rozporządzenie”, a także wymagań formalnych zawartych w art. 40 ust. 1 lit. b w związku z art. 17 ust. 1 rozporządzenia, w art. 40 ust. 1 lit. c w związku z art. 18 ust. 1 w związku z pkt 1 lit. d, e, f Załącznika IV *Napisy* do rozporządzenia, w art. 40 ust. 1 lit. d w związku z art. 17 ust. 3 rozporządzenia;
- 2) na podstawie art. 84 ust. 2 pkt 6 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku nakazuje SAT TS spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Poznaniu powiadomienie konsumentów o stwierdzonych niezgodnościach z wymaganiami i niezgodnościach formalnych ww. wyrobu w gazecie (dzienniku) o zasięgu ogólnopolskim w formie ogłoszenia o wielkości min. 7/7 cm oraz na stronie internetowej www.sat.poznan.pl, o treści: „SAT TS spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Poznaniu informuje, że wprowadzona do obrotu *kuchenka gazowa CAMPINGAZ, BLEUET MICRO PLUS, Ref.: 204186-BDII:4010058082 kod EAN 3138522041861* nie spełnia wymagań określonych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/426 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie urządzeń

spalających paliwa gazowe oraz uchylecia dyrektywy 2009/142/WE, ze wzgledu na brak w oznakowaniu wyrobów okreslenia rodzaju gazu, cisnienia zasilania, kategorii urzadzenia i wskazania ograniczen uzytkowania. Na wyrobie nie umieszczono takze oznakowania CE, numeru identyfikacyjnego jednostki notyfikowanej, jak rowniez informacji niezbednych do zapewnienia prawidlowej i bezpiecznej instalacji. Ogloszenie publikuje sie w związku z decyzją Prezesa Urzedu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 29 czerwca 2020 r. znak DNR-2/123/2020.”;

- 3) na podstawie art. 84 ust. 6 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, zobowiazuje SAT TS spólka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedziba w Poznaniu do przedstawienia dowodów wykonania decyzji w terminie 30 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji;
- 4) na podstawie art. 84 ust. 7 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, w odniesieniu do rozstrzygnięcia zawartego w pkt 1 - 2 nadaje decyzji rygor natychmiastowej wykonalności;
- 5) na podstawie art. 84 ust. 1 pkt 1 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku umarza postępowanie w sprawie wprowadzonej do obrotu przez SAT TS spólka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedziba w Poznaniu *kuchenki gazowej CAMPINGAZ, BLEUET MICRO PLUS, Ref.: 204186-BDII:4010058082 kod EAN 3138522041861*, w części dotyczacej niespełniania przez ww. wyrób wymagań formalnych określonych w art. 40 ust. 1 lit. c w związku z art. 18 ust. 1 w związku z pkt 1 lit. b Załącznika IV *Napisy* do rozporządzenia oraz w art. 40 ust. 1 lit. e w związku z art. 15 ust. 2 rozporządzenia, ze wzgledu na stwierdzenie, że wyrób spełnia wymagania w tym zakresie;
- 6) na podstawie art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256), dalej: „kpa”, umarza postępowanie w sprawie nałożenia na SAT TS spólka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedziba w Poznaniu kary pieniężnej za niedopełnienie obowiązku określonego w art. 10 ust. 2 w związku z art. 7 ust. 5 rozporządzenia, w zakresie sprawdzenia umieszczenia na *kuchence gazowej CAMPINGAZ, BLEUET MICRO PLUS, Ref.: 204186-BDII:4010058082 kod EAN 3138522041861* informacji umożliwiajacych jej identyfikację, jako bezprzedmiotowe;
- 7) na podstawie art. 97 ust. 1 w związku z art. 89 ust. 4 pkt 3 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku naklada na przedsiębiorcę SAT TS spólka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedziba w Poznaniu karę pieniężną w wysokości **10 000 zł** (dziesięć tysięcy złotych) za niedopełnienie obowiązku określonego w art. 10 ust. 2

rozporządzenia w związku z art. 7 ust. 2 rozporządzenia, w zakresie sprawdzenia oznakowania CE na *kuchence gazowej CAMPINGAZ, BLEUET MICRO PLUS, Ref.: 204186-BDII:4010058082 kod EAN 3138522041861*;

- 8) na podstawie art. 97 ust. 1 w związku z art. 89a ust. 2 pkt 3 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku nakłada na przedsiębiorcę SAT TS spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Poznaniu karę pieniężną w wysokości **5 000 zł** (pięć tysięcy złotych) za niedopełnienie obowiązku określonego:
- a) w art. 10 ust. 2 rozporządzenia w zakresie sprawdzenia dołączenia do *kuchenki gazowej CAMPINGAZ, BLEUET MICRO PLUS, Ref.: 204186-BDII:4010058082 kod EAN 3138522041861* informacji na temat bezpiecznego użytkowania, zgodnie z pkt 1.5 lit. c Załącznika I do rozporządzenia,
 - b) w art. 10 ust. 2 rozporządzenia w związku z art. 7 ust. 5 rozporządzenia, w zakresie sprawdzenia czy *kuchenska gazowa CAMPINGAZ, BLEUET MICRO PLUS, Ref.: 204186-BDII:4010058082 kod EAN 3138522041861* opatrzona została napisami określonymi w Załączniku IV do rozporządzenia.

UZASADNIENIE

W toku kontroli przeprowadzonej przez inspektorów Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Szczecinie w sklepie INTERSPORT przy Al. Niepodległości 36 w Szczecinie, należącym do przedsiębiorcy INTERSPORT POLSKA spółka akcyjna z siedzibą w Cholerzynie, stwierdzono w ofercie handlowej m.in. *kuchenkę gazową CAMPINGAZ, BLEUET MICRO PLUS, Ref.: 204186-BDII:4010058082 kod EAN 3138522041861*, dalej: „wyrób”, „urządzenie”.

Kontrolowany zakupił wskazane wyroby od SAT TS spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Poznaniu na podstawie faktury VAT nr (S)FS-398/04/2019/S z 23 kwietnia 2019 r.

Jak ustalono, SAT TS spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Poznaniu nabyła *kuchenkę gazową CAMPINGAZ, BLEUET MICRO PLUS, Ref.: 204186-BDII:4010058082 kod EAN 3138522041861* od CAMPING GAZ CS s.r.o. Českomoravská 2408/1a, 190 00 Praha 9, Czechy na podstawie Invoice No. 130003809 z 9 maja 2018 r.

SAT TS spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Poznaniu udostępniła zatem wskazane urządzenie na polskim rynku.

Zgodnie z art. 2 pkt 20 rozporządzenia dystrybutorem jest osoba fizyczna lub prawna w łańcuchu dostaw, inna niż producent lub importer, która udostępnia urządzenie lub osprzęt na rynku.

Dla wyrobu okazano:

- deklarację zgodności z 16 stycznia 2017 r. sporządzoną przez ZHONGSHAN VANWARD ELECTRIC APPLIANCE CO., LTD.,
- certyfikat oceny typu EU nr 1312BT5214 wystawiony przez jednostkę notyfikowaną 1312 CERTIGAZ SAS, Neuilly sur Selne, France.

W wyniku oględzin urządzenia, przeprowadzonych w toku kontroli przez inspektorów Inspekcji Handlowej stwierdzono:

- a) brak umieszczenia bezpośrednio na wyrobie oznakowania CE,
- b) brak na urządzeniu numeru identyfikacyjnego jednostki notyfikowanej oraz dwóch ostatnich cyfr roku, w którym naniesiono oznakowanie CE,
- c) brak na wyrobie oraz jego opakowaniu nw. napisów, naniesionych w sposób widoczny, czytelny i trwałe:
 - rodzaju urządzenia, numeru partii lub numeru seryjnego lub innego elementu umożliwiającego jego identyfikację,
 - oznaczenia kategorii urządzenia,
 - nominalnego ciśnienia zasilania,
 - informacji niezbędnych do zapewnienia prawidłowej i bezpiecznej instalacji,
- d) brak na urządzeniu i jego opakowaniu ostrzeżeń wskazujących:
 - rodzaj gazu i ciśnienie zasilania,
 - kategorię urządzenia,
 - ograniczenia użytkowania wyrobu, w szczególności dotyczące możliwości zainstalowania urządzenia w miejscu z odpowiednią wentylacją,
- e) przedstawiona dla urządzenia deklaracja zgodności nie zawierała wszystkich elementów, zgodnie ze wzorcowym układem określonym w Załączniku V do rozporządzenia.

Dystrybutor nie dopełnił zatem obowiązku określonego w art. 10 ust. 2 rozporządzenia, który stanowi, że przed udostępnieniem urządzenia na rynku dystrybutorzy sprawdzają, czy urządzenie jest opatrzone oznakowaniem CE, czy dołączona jest do niego instrukcja i informacja na temat bezpiecznego użytkowania zgodnie z pkt 1.5 załącznika I, w języku łatwo zrozumiałym dla konsumentów i innych użytkowników końcowych określonym przez państwo członkowskie, w którym urządzenie ma być udostępnione na rynku, a także czy producent i importer spełnili wymagania określone odpowiednio w art. 7 ust. 5 i 6 oraz w art. 9 ust. 3 rozporządzenia.

Zgodnie z brzmieniem art. 7 ust. 2 akapit 2 rozporządzenia, w przypadku wykazania zgodności urządzenia lub osprzętu z obowiązującymi wymaganiami w drodze procedury, o której mowa w akapicie pierwszym, producenci sporządzają deklarację zgodności UE i umieszczają oznakowanie CE.

Według art. 7 ust. 5 rozporządzenia natomiast, producenci zapewniają, aby ich urządzenia lub osprzęt opatrzone nazwą typu, numerem partii lub serii lub inną informacją umożliwiającą ich identyfikację oraz napisami określonymi w załączniku IV.

Akta z kontroli przekazane zostały do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, dalej: „Prezes UOKiK” celem wszczęcia postępowania administracyjnego na podstawie przepisów ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku.

Zgodnie z art. 76 ust. 1 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku postępowanie w sprawie wprowadzonych do obrotu lub oddanych do użytku wyrobów niezgodnych z wymaganiami wszczyna się z urzędu, w przypadku stwierdzenia w toku kontroli, że wyrób nie spełnia wymagań albo nie spełnia wymagań i stwierdzono niezgodności formalne (...).

Pismem z 12 listopada 2019 r. Prezes UOKiK zawiadomił dystrybutora SAT TS spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Poznaniu, dalej również: „strona postępowania”, „przedsiębiorca”, „spółka”, o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie:

1. wprowadzonej do obrotu *kuchenki gazowej CAMPINGAZ, BLEUET MICRO PLUS, Ref.: 204186-BDII:4010058082 kod EAN 3138522041861*, niespełniającej:

a) wymagań zasadniczych określonych:

- w pkt 1.5 lit. c w związku z pkt 1.6.3 Załącznika I *Zasadnicze wymagania* do rozporządzenia, ze względu na brak:
 - określenia rodzaju gazu, który należy wykorzystać i ciśnienia zasilania gazu,
 - wskazania kategorii urządzenia,
 - wskazania ograniczeń użytkowania, w szczególności dotyczących zainstalowania urządzenia wyłącznie w miejscach z odpowiednią wentylacją,

b) wymagań formalnych, o których mowa w:

- art. 40 ust. 1 lit. b w związku z art. 17 ust. 1 rozporządzenia, co narusza obowiązek określony w art. 10 ust. 2 w związku z art. 7 ust. 2 akapit 2 rozporządzenia, ze względu na brak bezpośrednio na wyrobach oznakowania CE,
- art. 40 ust. 1 lit. c w związku z art. 18 ust. 1 rozporządzenia w związku z pkt 1 lit. b, d, e, f Załącznika IV *Napisy* do rozporządzenia, co narusza obowiązek określony w art. 10 ust. 2 w związku z art. 7 ust. 5, ze względu na brak na wyrobie wskazania rodzaju urządzenia, numeru partii lub numeru seryjnego lub

innego elementu umożliwiającego jego identyfikację, kategorii urządzenia, nominalnego ciśnienia zasilania oraz informacji niezbędnych do zapewnienia prawidłowej i bezpiecznej instalacji,

- art. 40 ust. 1 lit. d w związku z art. 17 ust. 3 rozporządzenia, ze względu na nieumieszczenie za oznakowaniem CE, numeru identyfikacyjnego jednostki notyfikowanej biorącej udział w etapie kontroli produkcji urządzenia oraz 2 ostatnich cyfr roku, w którym umieszczono oznakowanie CE,
 - art. 40 ust. 1 lit. e w związku z art. 15 ust. 2 rozporządzenia, ze względu na przedłożenie deklaracji zgodności sporządzonej niezgodnie ze wzorcowym układem określonym w Załączniku V do rozporządzenia,
2. nałożenia na ww. przedsiębiorcę kary pieniężnej za niedopełnienie obowiązku określonego w art. 10 ust. 2 rozporządzenia w związku z art. 7 ust. 2 rozporządzenia, w zakresie sprawdzenia oznakowania CE na urządzeniu,
 3. nałożenia na ww. przedsiębiorcę kary pieniężnej za niedopełnienie obowiązku określonego w art. 10 ust. 2 rozporządzenia w związku z art. 7 ust. 5 rozporządzenia, w zakresie sprawdzenia umieszczenia na wyrobie informacji umożliwiających identyfikację urządzenia,
 4. nałożenia na ww. przedsiębiorcę kary pieniężnej za niedopełnienie obowiązku określonego:
 - a) w art. 10 ust. 2 w zakresie sprawdzenia dołączenia do urządzenia informacji na temat bezpiecznego użytkowania, zgodnie z pkt 1.5 lit. c Załącznika I do rozporządzenia,
 - b) w art. 10 ust. 2 w związku z art. 7 ust. 5 rozporządzenia, w zakresie sprawdzenia czy urządzenie opatrzone zostało napisami określonymi w Załączniku IV do rozporządzenia.

W tym samym piśmie, Prezes UOKiK zwrócił się do strony postępowania o przekazanie w terminie 7 dni, oświadczenia o ilości wyrobów wprowadzonych do obrotu wraz z dowodami zakupu, listy kontrahentów oraz udzielenie informacji o aktualnym stanie posiadania wyrobu i jednostkowej cenie sprzedaży urządzenia.

Zawiadomienie o wszczęciu postępowania zostało stronie postępowania skutecznie doręczone 18 listopada 2019 r.

W wyznaczonym terminie strona postępowania nie przedłożyła wymaganych dowodów.

Ze względu na rodzaj stwierdzonych niezgodności wyrobu z wymaganiami i niezgodności formalnych, postanowieniem z 14 grudnia 2019 r. Prezes UOKiK wyznaczył stronie postępowania termin 30 dni na przedstawienie dowodów na okoliczność usunięcia przedmiotowych niezgodności lub wycofania wyrobów z obrotu oraz powiadomienia

konsumentów o stwierdzonych niezgodnościach w prasie ogólnopolskiej i na stronie internetowej. Wyjaśnił ponadto, jakie dowody strona postępowania winna przedłożyć na okoliczność podjęcia powyższych działań.

Prezes UOKiK poinformował także stronę postępowania, iż organ nadzoru rynku odstąpi od nałożenia kary pieniężnej, jeżeli strona postępowania przedstawi w wyznaczonym terminie dowody potwierdzające wykonanie wskazanego postanowienia.

Postanowienie zostało skutecznie doręczone stronie postępowania 20 grudnia 2019 r.

W dniu 18 grudnia 2019 r. stawiła się w UOKiK osoba upoważniona przez stronę postępowania do wglądu w akta postępowania, celem zapoznania się z nimi.

W piśmie z 21 stycznia 2020 r. (doręczonym osobiście 22 stycznia 2020 r.) przedsiębiorca oświadczył, iż aktualnie nie posiada wyrobu na stanie magazynowym, a od 2013 r. *sprowadził 8 016 sztuk urządzenia w 33 dostawach*. Wyjaśnił, że w okresie 2013 – 2019 sprzedano 6 742 sztuki *kuchenki gazowej CAMPINGAZ, BLEUET MICRO PLUS, Ref.: 204186-BDII:4010058082 kod EAN 3138522041861* również w zestawach z kartuszem gazowym, stąd różnica między ilością wyrobów zakupionych a sprzedanych. Średnia cena sprzedaży urządzenia to 41 zł. Jednocześnie strona postępowania poinformowała, iż *usunięcie rzekomych niezgodności nie może nastąpić, bowiem w przedmiotowej sprawie one nie występują*. Nie zachodzi zatem konieczność przedstawienia dowodów w postaci faktur korygujących, oświadczeń o nieposiadaniu wyrobu w ofercie handlowej czy też dowodów usunięcia niezgodności oraz wydruku komunikatu ze strony internetowej i gazety ogólnopolskiej z zamieszczonym ogłoszeniem. Do pisma załączono zestawienie sprzedaży za lata 2013-2019, etykietę wyrobu oraz instrukcję obsługi (zarówno etykieta, jak i instrukcja obsługi znajdowały się już w aktach sprawy). Przedsiębiorca wskazał, że wyrób i jego opakowanie mają małe rozmiary, dlatego nie jest możliwe umieszczenie na nich wszystkich informacji. W związku z tym informacje te znajdują się w załączonej instrukcji obsługi. Ponadto, w ocenie strony postępowania, przedłożona etykieta potwierdza, iż *występuje na niej, a tym samym także na produkcie, oznakowanie CE*, dlatego konieczne jest ustalenie, *jaki egzemplarz produktu podlegał kontroli – istnieje szansa, że kontrolowany egzemplarz nie zawierał opakowania, etykiety i instrukcji, które są oryginalnie dołączone do produktu*.

Pismem z 31 stycznia 2020 r. Prezes UOKiK odniósł się do stanowiska spółki i wyjaśnił, że w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania administracyjnego z 12 listopada 2019 r. wskazano niezgodności *kuchenki gazowej CAMPINGAZ, BLEUET MICRO PLUS, Ref.: 204186-BDII:4010058082 kod EAN 3138522041861* z wymaganiami rozporządzenia, określając szczegółowo, jakie informacje, ostrzeżenia winny znajdować się na urządzeniu, jakie na opakowaniu, a jakie należy zawrzeć w instrukcji obsługi wyrobu. Rozporządzenie nie

przewiduje w powyższym zakresie dowolności i nie daje podmiotom gospodarczym uczestniczącym w obrocie wyrobem, prawa wyboru miejsca umieszczenia wymaganych informacji. Nie jest zatem trafne stwierdzenie, że np.: nominalne ciśnienie zasilania czy też wymagane ostrzeżenia zawarte zostały w instrukcji obsługi, w sytuacji gdy zgodnie z wymaganiami rozporządzenia należy te informacje umieścić na wyrobie bądź opakowaniu. Podobnie, jak i oznaczenie kategorii urządzenia, które winno mieć formę symbolu. Organ nadzoru rynku poinformował, iż małe rozmiary wyrobu nie wykluczają umieszczenia wymaganych informacji na urządzeniu bądź opakowaniu. Zwrócił ponadto uwagę, że wbrew twierdzeniom strony postępowania, na wyrobie nie naniesiono oznakowania CE, pomimo istnienia dostatecznej ilości miejsca. Prezes UOKiK podkreślił, iż 18 grudnia 2019 r. w siedzibie UOKiK stawiła się osoba upoważniona przez stronę postępowania do wglądu w akta postępowania i sporządziła dokumentację fotograficzną akt, które zawierały m.in.: protokół oględzin wyrobu oraz zdjęcia urządzenia poddanego oględzinom w toku kontroli, jego opakowania, dołączonej etykiety oraz instrukcji obsługi. Możliwa jest zatem jednoznaczna identyfikacja egzemplarza wyrobu poddanego kontroli. Organ nadzoru rynku powiadomił spółkę o braku uzasadnienia faktycznego i prawnego dla jej stanowiska w kwestii *rzekomych niezgodności* oraz poinformował o konieczności podjęcia działań dobrowolnych wskazanych w postanowieniu z 14 grudnia 2019 r. i przekazania dowodów na tę okoliczność. Odnosząc się natomiast do przedłożonego zestawienia sprzedaży za okres 2013-2019 Prezes UOKiK wyjaśnił, iż należy je zweryfikować i nadesłać zestawienie odbiorców za lata 2017-2019 oraz faktury dokumentujące zakup wyrobu w tym okresie wraz z określeniem łącznej ilości udostępnionych na rynku wyrobów.

Dnia 3 lutego 2020 r. wpłynęło do UOKiK pismo strony postępowania, w którym po raz kolejny oświadczyła, iż prawdopodobne jest, że jedynie kontrolowany egzemplarz urządzenia nie zawierał opakowania, etykiety i instrukcji, które są oryginalnie dołączone do wyrobu, zatem stwierdzone w toku kontroli niezgodności miały charakter incydentalny. Do pisma załączone zostały dokumenty – certyfikat oceny typu EU nr 1312BT5214 wystawiony przez jednostkę notyfikowaną 1312 CERTIGAZ SAS, Neuilly sur Selne, France, aneks nr A.Q.F. 0111 z 28 maja 2019 r. (znajdujący się już w aktach sprawy) i deklaracja zgodności z 24 stycznia 2020 r. sporządzona przez APPLICATION DES GAZ, St. Genis-Laval Cedex, France.

W odpowiedzi na wezwanie do przedstawienia skorygowanego zestawienia odbiorców oraz dowodów zakupu wyrobu, 17 lutego 2020 r. przedsiębiorca przekazał zestawienie 55 odbiorców, którzy w latach 2017-2019 zakupili łącznie 1 068 sztuk *kuchenki gazowej CAMPINGAZ, BLEUET MICRO PLUS, Ref.: 204186-BDII:4010058082 kod EAN*

3138522041861, jak również 11 faktur potwierdzających zakup wskazanej ilości urządzenia od CAMPING GAZ CS s.r.o. Āeskomoravská 2408/1a, 190 00 Praha 9, Czechy.

Dnia 19 lutego 2020 r. wpłynęło do UOKiK pismo z 14 lutego 2020 r. w sprawie przedłużenia czasu na przedstawienie szczegółowych wyjaśnień w sprawie, w związku z koniecznością ich skonsultowania z producentem wyrobu.

W piśmie z 20 lutego 2020 r. spółka przedstawiła swoje stanowisko, wskazując na bezpodstawność wydania przez Prezesa UOKiK decyzji z 12 listopada 2019 r. Oświadczyła, iż ze względu na wyprodukowanie wyrobu w 2017 r. podlega on wymaganiom dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/142/WE z dnia 30 listopada 2009 r. odnoszącej się do urządzeń spalających paliwa gazowe (Dz. Urz. UE. L Nr 330, str. 10), dalej: „dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/142/WE”, a nie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/426 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie urządzeń spalających paliwa gazowe oraz uchylecia dyrektywy 2009/142/WE. Strona postępowania oświadczyła, iż wyrób jest zbyt mały, by umieścić wszystkie elementy oznaczeń na aluminiowym korpusie, dlatego użyto tabliczki znamionowej, zgodnie z art. 10 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/142/WE. Tabliczkę znamionową urządzenia stanowi plastikowa tabliczka przymocowana łańcuszkiem, na której umieszczone jest m. in. oznakowanie CE oraz numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej. Odnosząc się do braku wymaganych informacji na wyrobie i jego opakowaniu, przedsiębiorca wskazał, że danymi identyfikującymi urządzenie jest nazwa „Bleuet Micro Plus”, kategoria sprzętu (butan) znajduje się na tabliczce znamionowej, podobnie jak i nominalne ciśnienie zasilania (ciśnienie bezpośrednie) oraz informacja niezbędna do prawidłowej i bezpiecznej instalacji (Używaj tylko w dobrze wentylowanym miejscu. Przed użyciem należy zapoznać się z instrukcją). Zwrócił uwagę, iż opakowanie zawiera takie samo oznaczenie rodzaju gazu, ciśnienia zasilania i kategorii urządzenia, jak podano na tabliczce znamionowej, jak również umieszczono na nim ostrzeżenie „Stosować wyłącznie w dobrze wentylowanym miejscu”. W ocenie strony postępowania również deklaracja zgodności została sporządzona zgodnie z wymaganiami Załącznika II dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/142/WE. Tym samym, zdaniem spółki, *kuchenka gazowa CAMPINGGAZ, BLEUET MICRO PLUS, Ref.: 204186-BDII:4010058082 kod EAN 3138522041861* jest zgodna ze wszystkimi obowiązującymi przepisami prawa. Do pisma załączono po raz kolejny certyfikat oceny typu EU nr 1312BT5214, deklarację zgodności sporządzoną przez ZHONGSHAN VANWARD ELECTRIC APPLIANCE CO., LTD. oraz zdjęcie opakowania wyrobu.

Zważywszy, że pisma z 14 i 20 lutego 2020 r. podpisane zostały niezgodnie ze sposobem reprezentacji spółki, określonym w Krajowym Rejestrze Sądowym, Prezes UOKiK wezwał stronę postępowania do usunięcia braków formalnych przesłanych dokumentów.

Właściwie podpisane pismo z 20 lutego 2020 r. wpłynęło do UOKiK 9 marca 2020 r.

Prezes UOKiK odniósł się do stanowiska strony postępowania w piśmie z 16 marca 2020 r., w którym poinformował, że pismo z 12 listopada 2019 r. nie jest decyzją lecz pismem zawiadamiającym przedsiębiorcę o wszczęciu wobec niego postępowania w sprawie wprowadzonego do obrotu wyrobu niezgodnego z wymaganiami rozporządzenia, stwierdzonych niezgodności formalnych oraz postępowania w sprawie nałożenia kar pieniężnych w związku z niedopełnieniem przez dystrybutora określonych w rozporządzeniu obowiązków – zgodnie z dyspozycją zawartą w art. 61 § 4 kpa oraz w art. 76 ust. 1 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku. Wyjaśnił, że decyzja czyli rozstrzygnięcie w przedmiotowej sprawie wydane zostanie dopiero po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego. W kwestii zastosowania przepisów rozporządzenia w odniesieniu do *kuchenki gazowej CAMPINGAZ, BLEUET MICRO PLUS, Ref.: 204186-BDII:4010058082 kod EAN 3138522041861* spółka została poinformowana, iż 16 września 2019 r. Zachodniopomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej skierował do SAT TS sp. z o.o. z siedzibą w Poznaniu żądanie w sprawie m.in. przedłożenia kopii dowodów zakupu urządzenia (faktur zakupu, dowodów odprawy celnej, pierwszej faktury sprzedaży), w celu ustalenia łańcucha dystrybucji. W odpowiedzi nadesłano Invoice No. 130003809 z 9 maja 2018 r., zatem przepisy ww. rozporządzenia zastosowane zostały właściwie. Informację o dystrybuowaniu wyrobu od 2013 r. strona postępowania przekazała dopiero w toku postępowania, w piśmie z 21 stycznia 2020 r. a dowód zakupu urządzenia z 2017 r. tj. Invoice No. 130004081 z 18 maja 2017 r. przy piśmie z 12 lutego 2020 r. Organ nadzoru rynku stwierdził, że zgodnie z dyspozycją art. 44 rozporządzenia, państwa członkowskie nie utrudniają udostępniania na rynku ani oddawania do użytku urządzeń objętych zakresem stosowania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/142/WE, które są zgodne z tą dyrektywą i które zostały wprowadzone do obrotu przed dniem 21 kwietnia 2018 r. Warunkiem dalszego pozostawania w obrocie wyrobów wprowadzonych do obrotu przed 21 kwietnia 2018 r. jest zatem ich zgodność z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/142/WE. W konsekwencji, zakwestionowany wyrób powinien być zgodny zarówno z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/142/WE, jak i z obowiązującym rozporządzeniem, bowiem odesłania do uchylonej dyrektywy traktuje się jako odesłania do rozporządzenia, zgodnie z tabelą korelacji w załączniku VI (art. 45 rozporządzenia). Prezes UOKiK zwrócił także uwagę, że tabela korelacji znajdująca się w Załączniku VI do rozporządzenia wskazuje jednoznacznie, iż:

- Załącznik I *Zasadnicze wymagania* tego rozporządzenia, w którym pkt 1.5 lit. c stanowi, że wszystkie urządzenia muszą być opatrzone odpowiednimi ostrzeżeniami, które umieszcza się również na opakowaniu, a pkt 1.6.3, że ostrzeżenia na urządzeniu i jego

opakowaniu muszą wyraźnie określać rodzaj gazu, który należy wykorzystać, ciśnienie zasilania gazu, kategorie urządzenia i wszystkie ograniczenia użytkowania, w szczególności ograniczenie dotyczące możliwości zainstalowania urządzenia wyłącznie w miejscach z odpowiednią wentylacją, by zminimalizować związane z nim zagrożenia, odpowiada Załącznikowi I *Zasadnicze wymagania* dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/142/WE, gdzie pkt 1.2.3 stanowi, że napisy ostrzegawcze na urządzeniu i jego opakowaniu muszą wyraźnie określać rodzaj stosowanego gazu, ciśnienie gazu zasilającego i wszystkie ograniczenia użytkowania, w szczególności ograniczenie dotyczące przypadku, gdy urządzenie musi być instalowane wyłącznie w miejscach z odpowiednią wentylacją;

- Załącznik IV *Napisy* do tego rozporządzenia, w którym pkt 1 lit. d) mówi o konieczności umieszczenia na wyrobie oznaczenia kategorii urządzenia, odpowiada Załącznikowi III dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/142/WE, gdzie ust. 2 stanowi, że na urządzeniu umieszcza się kategorię urządzenia.

Obowiązki umieszczenia na wyrobie wymaganych informacji oraz oznakowania CE nie są zatem nowymi wymogami, ale w obowiązującym stanie prawnym uregulowane zostały skutki ich niedopełnienia.

Mając jednak na względzie datę wprowadzenia wyrobu do obrotu (przed 21 kwietnia 2018 r.) Prezes UOKiK poinformował spółkę o braku zasadności kwestionowania wymagań formalnych, polegających na:

- sporządzeniu deklaracji zgodności, niezgodnie ze wzorcowym układem określonym w załączniku V do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/426, z uwagi na brak odpowiednika dla tego wymagania w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/142/WE;
- nieumieszczeniu na wyrobie lub jego tabliczce znamionowej informacji o rodzaju urządzenia, numeru partii lub numeru seryjnego lub innego elementu umożliwiającego jego identyfikację, stosownie do brzmienia pkt 1 lit b Załącznik IV *Napisy* do rozporządzenia, ze względu na fakt, iż w pkt 2 Załącznika III *Oznakowanie CE oraz napisy identyfikacyjne* dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/142/WE wskazano konieczność zamieszczenia na urządzeniu jedynie nazwy handlowej urządzenia.

Jednocześnie organ nadzoru rynku podkreślił, że nie podziela stanowiska strony, iż na wyrobie brak jest możliwości umieszczenia oznakowania CE oraz innych wymaganych napisów, a etykieta z tworzywa sztucznego przymocowana do urządzenia za pomocą łańcuszka spełnia wymogi tabliczki znamionowej trwale przytwierdzonej do wyrobu (łańcuszek może zostać

zerwany). Ponadto wyjaśnił, że twierdzenie, iż na opakowaniu zawarto niezbędne informacje nie odpowiada również ustaleniom dokonany w toku oględzin, bowiem chociażby w kwestii ograniczeń użytkowania dot. wentylacji wymagane dane zawiera instrukcja użytkowania a nie opakowanie urządzenia.

W tym samym piśmie, w związku z nieprzedstawieniem w wyznaczonym postanowieniem terminie 30 dni dowodów wykonania postanowienia z 14 grudnia 2019 r., w zakresie usunięcia niezgodności z wymaganiami i niezgodności formalnych *kuchenki gazowej CAMPINGAZ, BLEUET MICRO PLUS*, Ref.: 204186-BDII:4010058082 kod EAN 3138522041861 lub wycofania wyrobu z obrotu oraz powiadomienia konsumentów o stwierdzonych niezgodnościach, organ nadzoru rynku prowadzący postępowanie poinformował przedsiębiorcę o zakończeniu toczącego się postępowania w oparciu o posiadany materiał dowodowy. Strona postępowania została także powiadomiona o przysługującym jej prawie do zapoznania się z aktami i wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań oraz o możliwości przedstawienia stanowiska w sprawie. Prezes UOKiK wskazał, że zgodnie z art. 21 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) NR 765/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. ustanawiającego wymagania w zakresie akredytacji i nadzoru rynku odnoszącego się do warunków wprowadzania produktów do obrotu i uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 339/93 (Dz. Urz. UE L 218/30 z dnia 13 sierpnia 2008 r.), podmiot gospodarczy przed wydaniem decyzji ma możliwość, w terminie nie krótszym niż 10 dni, przedstawienia swojego stanowiska w sprawie.

Wskazane pismo zostało skutecznie doręczone stronie postępowania 2 kwietnia 2020 r.

Pismem z 21 kwietnia 2020 r. Prezes UOKiK powiadomił spółkę, że zgodnie z art. 15 zys ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. poz. 374 z późn. zm.), który wszedł w życie w dniu 31 marca 2020 r., w okresie stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii ogłoszonego z powodu COVID, począwszy od 31 marca 2020 r. bieg terminów procesowych w postępowaniach administracyjnych nie rozpoczyna się, a rozpoczęty ulega zawieszeniu na ten okres. Stąd też, wyznaczony w piśmie z 16 marca 2020 r. termin na przedstawienie stanowiska w sprawie oraz wypowiedzenie się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań nie rozpoczął biegu, a jego bieg rozpocznie się po ustaniu stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii. Czynności dokonane w tym okresie są skuteczne.

W piśmie z 25 maja 2020 r. strona postępowania została poinformowana, że w związku z wejściem w życie ustawy z dnia 14 maja 2020 r. o zmianie niektórych ustaw w zakresie działań osłonowych w związku z rozprzestrzenianiem się wirusa SARS-CoV-2 (Dz. U. poz. 875)

terminy w postępowaniach administracyjnych, których bieg nie rozpoczął się, rozpoczynają bieg po upływie 7 dni od dnia wejścia w życie tej ustawy. W konsekwencji Prezes UOKiK wyjaśnił, że wyznaczony w piśmie z 16 marca 2020 r. termin na przedstawienie stanowiska w sprawie oraz wypowiedzenie się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań rozpoczął bieg 24 maja 2020 r.

Pismo zostało stronie skutecznie doręczone 2 czerwca 2020 r.

Z przysługujących uprawnień strona postępowania nie skorzystała.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził:

Zgodnie z art. 79 ust. 1 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, stroną postępowania jest wyłącznie podmiot gospodarczy, wobec którego postępowanie zostało wszczęte. Podmiotem gospodarczym, według art. 4 pkt 19 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku jest producent, upoważniony przedstawiciel, importer, dystrybutor albo instalator.

Według art. 2 pkt 20 rozporządzenia, dystrybutorem jest osoba fizyczna lub prawna w łańcuchu dostaw, inna niż producent lub importer, która udostępnia urządzenie lub osprzęt na rynku. Przez udostępnienie na rynku należy rozumieć dostarczenie urządzeń lub osprzętu do celów dystrybucji lub używania na rynku unijnym w ramach działalności handlowej, odpłatnie lub nieodpłatnie – art. 2 pkt 14 rozporządzenia.

W świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, SAT TS spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Poznaniu jest dystrybutorem *kuchenki gazowej CAMPINGAZ, BLEUET MICRO PLUS, Ref.: 204186-BDII:4010058082 kod EAN 3138522041861*, którą zakupiła od CAMPING GAZ CS s.r.o., Czechy i udostępniła na polskim rynku, co potwierdzają dowody zakupu.

Przepis art. 5 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku stanowi, iż wyroby wprowadzane do obrotu lub oddawane do użytku muszą spełniać wymagania. Wymagania dla urządzeń spalających paliwa gazowe określają przepisy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/426 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie urządzeń spalających paliwa gazowe oraz uchylenia dyrektywy 2009/142/WE (Dz. Urz. UE. L 2016 Nr 81, str. 99).

Zgodnie z art. 58 ust. 1 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, system nadzoru rynku tworzą organy wymienione z ust. 2 i 3, zwanej dalej „organami nadzoru rynku”, oraz organy celne. Przepis art. 58 ust. 3 pkt 1 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku stanowi, iż postępowania, o których mowa w art. 76 ust. 1 i 1a oraz art. 85 ust. 1 ustawy o systemach oceny nadzoru rynku, prowadzi Prezes UOKiK.

Ogłędziny *kuchenki gazowej CAMPINGAZ, BLEUET MICRO PLUS, Ref.: 204186-BDII:4010058082 kod EAN 3138522041861* wykazały brak umieszczenia bezpośrednio na wyrobie oznakowania CE, numeru identyfikacyjnego jednostki notyfikowanej oraz dwóch ostatnich cyfr roku, w którym naniesiono oznakowanie CE, brak na wyrobie oraz jego opakowaniu, naniesionych w sposób widoczny, czytelny i trwały napisów określających rodzaj urządzenia, numer partii lub numer seryjny lub inny element umożliwiający jego identyfikację, kategorię urządzenia, nominalne ciśnienie zasilania, informacje niezbędne do zapewnienia prawidłowej i bezpiecznej instalacji, a także brak ostrzeżeń wskazujących rodzaj gazu i ciśnienie zasilania, kategorię urządzenia i ograniczenia użytkowania wyrobu, w szczególności dotyczące możliwości zainstalowania urządzenia w miejscu z odpowiednią wentylacją. Ponadto uznano, że przedstawiona dla urządzenia deklaracja zgodności nie zawierała wszystkich elementów, zgodnie ze wzorcowym układem określonym w Załączniku V do rozporządzenia.

Stwierdzone niezgodności uzasadniały wszczęcie przez Prezesa UOKiK postępowania w sprawie wprowadzonej do obrotu *kuchenki gazowej CAMPINGAZ, BLEUET MICRO PLUS, Ref.: 204186-BDII:4010058082 kod EAN 3138522041861*, niezgodnej z wymaganiami zasadniczymi określonymi w pkt 1.5 lit. c w związku z pkt 1.6.3 Załącznika I, a także niespełniającej wymagań formalnych zawartych w art. 40 ust. 1 lit. b w związku z art. 17 ust. 1 rozporządzenia, w art. 40 ust. 1 lit. c w związku z art. 18 ust. 1 w związku z pkt 1 lit. b, d, e, f Załącznika IV *Napisy* do rozporządzenia, w art. 40 ust. 1 lit. d w związku z art. 17 ust. 3 rozporządzenia oraz w art. 40 ust. 1 lit. e w związku z art. 15 ust. 2 rozporządzenia, jak również postępowań w sprawie nałożenia na stronę postępowania kar pieniężnych za niedopełnienie określonych obowiązków.

Zgodnie z brzmieniem pkt 1.5 lit. c Załącznika I, wszystkie urządzenia muszą być opatrzone odpowiednimi ostrzeżeniami, które umieszcza się również na opakowaniu. Według pkt 1.6.3 tego załącznika, ostrzeżenia na urządzeniu i jego opakowaniu muszą wyraźnie określać rodzaj gazu, który należy wykorzystać, ciśnienie zasilania gazu, kategorie urządzenia i wszystkie ograniczenia użytkowania, w szczególności ograniczenie dotyczące możliwości zainstalowania urządzenia wyłącznie w miejscach z odpowiednią wentylacją, by zminimalizować związane z nim zagrożenia.

Zgodnie z art. 40 *Brak zgodności pod względem formalnym* rozporządzenia, z zastrzeżeniem art. 37, w przypadku gdy państwo członkowskie dokona jednego z poniższych ustaleń, zobowiązuje ono odpowiedni podmiot gospodarczy do usunięcia przedmiotowych niezgodności:

- oznakowanie CE nie zostało umieszczone (ust. 1 lit. b);

Art. 17 ust. 1 rozporządzenia stanowi, że oznakowanie CE umieszcza się, odpowiednio do okoliczności, na urządzeniu i osprzęcie lub na ich tabliczce znamionowej, w sposób widoczny, czytelny i trwały. W przypadku, gdy nie jest to możliwe lub uzasadnione z uwagi na charakter urządzenia lub osprzętu, umieszcza się je na opakowaniu i na dokumentacji dołączonej do urządzenia lub osprzętu.

- napisy o których mowa w załączniku IV, nie zostały umieszczone lub umieszczono je z naruszeniem art. 18 (ust. 1 lit. c);

Art. 18 ust. 1 rozporządzenia stanowi, że napisy, o których mowa w załączniku IV, umieszcza się na urządzeniu lub jego tabliczce znamionowej oraz, w stosownych przypadkach, na osprzęcie lub jego tabliczce znamionowej, w sposób widoczny, czytelny i trwały. W Załączniku IV *Napisy* mowa jest, iż oprócz oznakowania CE, o którym mowa w art. 16, na urządzeniu lub jego tabliczce znamionowej umieszcza się m.in. rodzaj urządzenia, numer partii lub numer seryjny lub inny element umożliwiający jego identyfikację (pkt 1 lit. b), kategorię urządzenia (pkt 1 lit. d), nominalne ciśnienie zasilania (pkt 1 lit. e), informacje niezbędne do zapewnienia prawidłowej i bezpiecznej instalacji, odpowiednio do charakteru urządzenia (pkt 1 lit. f).

- numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej zaangażowanej na etapie kontroli produkcji został umieszczony z naruszeniem art. 17 lub nie został umieszczony (ust. 1 lit. d);

Według brzmienia art. 17 ust. 3 rozporządzenia, za oznakowaniem CE umieszcza się numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej biorącej udział w etapie kontroli produkcji urządzenia lub osprzętu oraz dwie ostatnie cyfry roku, w którym umieszczono oznakowanie CE (...).

- deklaracja zgodności nie została sporządzona lub została sporządzona nieprawidłowo (ust. 1 lit. e).

Art. 15 ust. 2 rozporządzenia stanowi, że deklaracja zgodności UE posiada wzorcowy układ określony w załączniku V i zawiera elementy wyszczególnione w odpowiednich modułach określonych w załączniku III oraz jest stale aktualizowana (...).

Prezes UOKiK wyznaczył stronie postępowania termin na przedstawienie dowodów potwierdzających podjęcie działań dobrowolnych polegających na usunięciu stwierdzonych niezgodności i niezgodności formalnych lub wycofaniu wyrobów z obrotu oraz powiadomieniu konsumentów o stwierdzonych niezgodnościach, wskazując jednocześnie, jakie dowody należy przedstawić na powyższe okoliczności.

Strona postępowania została pouczona o przysługujących jej prawach wglądu w akta sprawy, sporządzania z nich notatek, kopii lub odpisów oraz wypowiedzania się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

Kierowana do strony postępowania korespondencja została jej skutecznie doręczona.

W toku prowadzonego postępowania, strona postępowania oświadczyła, iż zakupiła 8 016 sztuk urządzenia w 33 dostawach a w okresie 2013 – 2019 sprzedała 6 742 sztuki *kuchenki gazowej CAMPINGAZ, BLEUET MICRO PLUS, Ref.: 204186-BDII:4010058082 kod EAN 3138522041861* również w zestawach z kartuszem gazowym, stąd różnica między ilością wyrobów zakupionych a sprzedanych. W latach 2017-2019 natomiast, spółka udostępniła na polskim rynku 1 068 sztuk urządzenia 55 kontrahentom w cenie 41 zł. Aktualnie nie posiada na stanie magazynowym wyrobu. Spółka nie przedstawiła żadnych dowodów na okoliczność usunięcia niezgodności bądź wycofania wyrobów z obrotu ani na potwierdzenie powiadomienia konsumentów o niezgodnościach wyrobu utrzymując, iż urządzenie jest zgodne z wymaganiami. Stanowisko strony postępowania miała potwierdzać przedłożona Prezesowi UOKiK etykieta, instrukcja obsługi, zdjęcia opakowania wyrobu, certyfikat oceny typu EU nr 1312BT5214 wystawiony przez jednostkę notyfikowaną 1312 CERTIGAZ SAS, Neuilly sur Seine, France, aneks nr A.Q.F. 0111 z 28 maja 2019 r. oraz deklaracja zgodności z 16 stycznia 2017 r. sporządzona przez ZHONGSHAN VANWARD ELECTRIC APPLIANCE CO., LTD. Podkreślenia wymaga fakt, że dowody te znajdowały się już w posiadaniu organu nadzoru rynku prowadzącego postępowanie, bowiem uzyskane zostały od spółki w toku kontroli Inspekcji Handlowej. Dodatkowo przedsiębiorca nadesłał deklarację zgodności z 24 stycznia 2020 r. sporządzoną przez APPLICATION DES GAZ, St. Genis-Laval Cedex, France. Kwestionując zasadność wszczęcia postępowania w niniejszej sprawie strona postępowania podniosła, iż jej zdaniem wszystkie wymagane informacje, napisy i ostrzeżenia znajdują się na etykiecie bądź opakowaniu ewentualnie w instrukcji obsługi wyrobu a stwierdzone w toku kontroli niezgodności miały charakter incydentalny i wynikały z faktu, iż egzemplarz wyrobu poddany oględzinom prawdopodobnie nie zawierał etykiety, instrukcji i opakowania, które są oryginalnie dołączone do urządzenia.

Postanowienie z 14 grudnia 2019 r. wyznaczające 30 - dniowy termin na przedłożenie dowodów wykonania tego postanowienia w zakresie usunięcia niezgodności bądź wycofania wyrobu z obrotu i powiadomienia konsumentów o stwierdzonych niezgodnościach z wymaganiami, doręczone zostało stronie postępowania 20 grudnia 2019 r. Termin na przedłożenie materiału dowodowego przypadał na niedzielę 19 stycznia 2020 r., dzień uznany ustawowo za wolny od pracy, zatem termin upływał z dniem 20 stycznia 2020 r., stosownie do art. 57 § 4 kpa. W wyznaczonym terminie strona postępowania nie przedłożyła żadnych

dowodów na okoliczność usunięcia niezgodności bądź wycofania wyrobu z obrotu ani na okoliczność powiadomienia konsumentów o stwierdzonych niezgodnościach wyrobów z wymaganiami twierdząc, że wobec braku istnienia, w jej ocenie, niezgodności, nie zachodzi konieczność podejmowania działań dobrowolnych wskazanych w postanowieniu z 14 grudnia 2019 r., jak i przedstawienia dowodów na okoliczność ich wykonania.

Prezes UOKiK informował stronę postępowania o skutkach nieprzekazanie dowodów wykonania postanowienia, zatem strona postępowania była świadoma ewentualnych konsekwencji.

W związku z tym, iż strona postępowania nie podjęła skutecznych działań dobrowolnych, nie można przyjąć, że na rynku znajdują się wyroby zgodne z wymaganiami.

Na podstawie art. 84 ust. 2 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku jeżeli stwierdzono, że wyrób nie spełnia wymagań, a także w przypadku gdy stwierdzono niezgodności formalne, a strona postępowania nie przedstawiła dowodów potwierdzających usunięcie niezgodności wyrobu z wymaganiami lub usunięcie niezgodności formalnych, wycofanie wyrobu z obrotu lub użytku, zaprzestanie udostępniania wyrobu, odzyskanie wyrobu, zniszczenie wyrobu lub powiadomienie użytkowników o stwierdzonych niezgodnościach z wymaganiami, organ nadzoru rynku prowadzący postępowanie, może w drodze decyzji: nakazać usunięcie niezgodności wyrobu z wymaganiami lub usunięcie niezgodności formalnych (pkt 1) oraz nakazać powiadomienie konsumentów lub innych użytkowników o stwierdzonych niezgodnościach z wymaganiami, określając termin i sposób powiadomienia (pkt 6).

Zgodnie z art. 84 ust. 5 jeżeli decyzja, o której mowa w ust. 2, dotyczy dystrybutora, środki mają zastosowanie wyłącznie wobec wyrobów przez niego udostępnionych.

Biorąc pod uwagę charakter ustalonych niezgodności i niezgodności formalnych, Prezes UOKiK uznał, iż niezbędne jest nakazanie stronie postępowania usunięcia niezgodności wyrobu z wymaganiami i powiadomienia konsumentów o przedmiotowych niezgodnościach.

Zgodnie z art. 84 ust. 7 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku jeżeli wymaga tego interes użytkowników wyrobu, organ prowadzący postępowanie nadaje decyzji, o której mowa w ust. 2, rygor natychmiastowej wykonalności.

W trosce o bezpieczeństwo użytkowników wyrobu, które z uwagi na ujawnione nieprawidłowości może być zagrożone, w przypadku braku informacji i ostrzeżeń niezbędnych do właściwego i bezpiecznego użytkowania urządzenia, Prezes UOKiK uznał, że zachodzi konieczność nadania decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności w zakresie obowiązku określonego w pkt 1 sentencji rozstrzygnięcia.

Zastosowane przez Prezesa UOKiK środki, należy uznać za adekwatne i proporcjonalne do stopnia zagrożenia powodowanego przez wyrób.

Prezes UOKiK określił termin i sposób poinformowania przez stronę postępowania o wykonaniu decyzji stosownie do przepisu art. 84 ust. 6 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, zgodnie z którym w decyzji, o której mowa w ust. 2, organ nadzoru rynku prowadzący postępowanie określa termin i sposób poinformowania przez stronę postępowania o wykonaniu decyzji.

Dowodami potwierdzającymi wykonanie decyzji, które należy przedstawić Prezesowi UOKiK będą dowody usunięcia niezgodności lub oświadczenia odbiorców o nieposiadaniu wyrobu w ofercie handlowej, strona z gazety, zawierająca opublikowane ogłoszenie prasowe oraz wydruk komunikatu ze strony internetowej.

Decyzja ostateczna, zgodnie z art. 61 ust. 3 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, stanowi podstawę wpisu do prowadzonego przez Prezesa UOKiK rejestru wyrobów niezgodnych z wymaganiami lub stwarzających zagrożenie.

Zgodnie z art. 61 ust. 4 pkt 1 i pkt 2 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku Prezes UOKiK, na wniosek organu nadzoru rynku lub z urzędu, usuwa wpis z rejestru w przypadku gdy: strona postępowania, o którym mowa w art. 76 ust. 1 lub art. 85 ust. 1 wykaze, że wykonała decyzję ostateczną, o której mowa w art. 84 ust. 2 i art. 85 ust. 4; wpis usuwa się nie wcześniej niż po upływie 3 miesięcy od dnia przedstawienia odpowiednich informacji; podmiot gospodarczy, będący stroną postępowania, o którym mowa w art. 76 ust. 1 lub art. 85 ust. 1, zaprzestał prowadzenia działalności gospodarczej; wpis usuwa się nie wcześniej niż po upływie 24 miesięcy od dnia jego dokonania.

Mając na uwadze, że zgodnie z art. 44 rozporządzenia, państwa członkowskie członkowskie nie utrudniają udostępniania na rynku ani oddawania do użytku urządzeń objętych zakresem stosowania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/142/WE, które są zgodne z tą dyrektywą i które zostały wprowadzone do obrotu przed dniem 21 kwietnia 2018 r., Prezes UOKiK odstąpił od kwestionowania wymagania formalnego, polegającego na sporządzeniu deklaracji zgodności, niezgodnie ze wzorcowym układem określonym w załączniku V do rozporządzenia, z uwagi na brak odpowiednika dla tego wymagania w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/142/WE, jak również od kwestionowania wymagania formalnego polegającego na nieumieszczeniu na wyrobie lub jego tabliczce znamionowej informacji o rodzaju urządzenia, numeru partii lub numeru seryjnego lub innego elementu umożliwiającego jego identyfikację, stosownie do brzmienia pkt 1 lit b Załącznik IV *Napisy* do rozporządzenia, ze względu na fakt, iż w pkt 2 Załącznika III *Oznakowanie CE oraz napisy identyfikacyjne* dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/142/WE wskazano konieczność zamieszczenia na urządzeniu jedynie nazwy handlowej urządzenia. W konsekwencji, Prezes UOKiK uznał, że *kuchenka gazowa CAMPINGAZ, BLEUET MICRO*

PLUS, Ref.: 204186-BDII:4010058082 kod EAN 3138522041861 spełnia wymagania formalne określone w art. 40 ust. 1 lit. e w związku z art. 15 ust. 2 rozporządzenia oraz w art. 40 ust. 1 lit. c w związku z art. 18 ust. 1 rozporządzenia w związku z pkt 1 lit. b Załącznika IV *Napisy* do rozporządzenia.

Zgodnie z art. 84 ust. 1 pkt 1 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, organ nadzoru rynku prowadzący postępowanie wydaje decyzję o umorzeniu postępowania, jeżeli stwierdzi, że wyrób spełnia wymagania.

Wobec stwierdzenia, że *kuchenka gazowa CAMPINGAZ, BLEUET MICRO PLUS, Ref.: 204186-BDII:4010058082 kod EAN 3138522041861* spełnia wymagania formalne dotyczące identyfikacji wyrobu, określone w art. 40 ust. 1 lit. c w związku z art. 18 ust. 1 rozporządzenia w związku z pkt 1 lit. b Załącznika IV *Napisy* do rozporządzenia, zasadne jest umorzenie postępowania w zakresie nałożenia na strony postępowania kary pieniężnej za niedopełnienie obowiązku ujętego w art. 10 ust. 2 w związku z art. 7 ust. 5 rozporządzenia, w zakresie sprawdzenia umieszczenia na urządzeniu informacji umożliwiających jego identyfikację.

Zgodnie z art. 105 § 1 kpa, gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe w całości albo w części, organ administracji publicznej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania odpowiednio w całości albo w części.

W orzecznictwie sądów administracyjnych przyjmuje się, że przyczyny bezprzedmiotowości mogą zaistnieć zarówno przed wszczęciem postępowania, jak i pojawić się po jego wszczęciu oraz mogą być różnorodnej natury. Dzieli się je na podmiotowe i przedmiotowe, te ostatnie zaś na spowodowane faktami naturalnymi lub zdarzeniami prawnymi (*vide* wyrok WSA w Łodzi z 27 października 2016 r., sygn. II SA/Łd 416/16). Przesłanka bezprzedmiotowości postępowania występuje wówczas gdy brak jest jednego z konstytutywnych elementów materialnego stosunku prawnego, tj. brak podmiotu i przedmiotu postępowania, a także zaistnienia innych okoliczności wywołujących podobny skutek, powodujący brak możliwości załatwienia sprawy przez rozstrzygnięcie jej co do istoty. Do przyczyn przedmiotowych należy zaliczyć ustalenie w wyniku postępowania wyjaśniającego, że stan faktyczny nie odpowiada hipotetycznemu stanowi faktycznemu zapisanemu w normie materialnego prawa administracyjnego, będącego podstawą rozpoznawanej sprawy (*vide* wyrok WSA w Krakowie z 12 grudnia 2019 r., sygn. II SA/Kr 1267/19).

Okoliczność naruszenia przez stronę postępowania obowiązku określonego w art. 10 ust. 2 w związku z art. 7 ust. 5 rozporządzenia, w zakresie sprawdzenia oznakowania CE na wyrobach, wyczerpuje natomiast przesłanki zawarte w art. 89 ust. 4 pkt 3 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku.

Przepis art. 89 ust. 4 pkt 3 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku stanowi, że dystrybutor, który nie wypełnia obowiązku sprawdzenia oznakowania CE, określonego w przepisach art. 10 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2016/426, **podlega karze pieniężnej w wysokości 20 000 zł.**

Odpowiedzialność wynikająca z art. 89 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku ma charakter obiektywny, jest oderwana od pojęcia winy i powstaje z chwilą popełnienia naruszenia. Obiektywny charakter odpowiedzialności administracyjnej opiera się na zasadzie ryzyka, co oznacza, że przesłanką tej odpowiedzialności jest stwierdzenie nieprzestrzegania przez określony podmiot nałożonych prawem obowiązków (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 8 października 2010 r. sygn. II OSK 1079/12, Lex nr 1559285).

Zgodnie z art. 2 pkt 20 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) Nr 765/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. ustanawiającego wymagania w zakresie akredytacji i nadzoru rynku odnoszącego się do warunków wprowadzania produktów do obrotu i uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 339/93 (Dz. Urz. UE L 218/30 z dnia 13 sierpnia 2008 r.) „*oznakowanie CE*” oznacza oznakowanie, za pomocą którego producent wskazuje, że produkt spełnia mające zastosowanie wymagania określone we wspólnotowym prawodawstwie harmonizacyjnym przewidującym jego umieszczenie.

Według treści art. 6 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku oznakowanie CE, a w przypadku przyrządów pomiarowych także dodatkowe oznakowanie metrologiczne, umieszcza się na wyrobie podlegającym obowiązkowi oceny zgodności po przeprowadzeniu tej oceny i potwierdzeniu zgodności wyrobu z wymaganiami, a przed wprowadzeniem wyrobu do obrotu lub oddaniem go do użytku.

Zakłada się, że produkty z oznakowaniem CE są zgodne z obowiązującym prawodawstwem unijnym, w związku z czym mogą brać udział w swobodnym przepływie na rynku europejskim.

Według art. 10 ust. 2 rozporządzenia, przed udostępnieniem urządzenia na rynku dystrybutorzy sprawdzają, czy urządzenie jest opatrzone oznakowaniem CE (...). Zgodnie zaś z art. 7 ust. 2 rozporządzenia, w przypadku wykazania zgodności urządzenia lub osprzętu z obowiązującymi wymaganiami w drodze procedury, o której mowa w akapicie pierwszym, producenci sporządzają deklarację zgodności UE i umieszczają oznakowanie CE.

Okoliczność naruszenia przez stronę postępowania obowiązku określonego w art. 10 ust. 2 rozporządzenia, w zakresie sprawdzenia dołączenia do wyrobu informacji na temat bezpiecznego użytkowania oraz opatrzenia go wymaganymi napisami, wyczerpuje zaś przesłanki zawarte w art. 89a ust. 2 pkt 3 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku.

Zgodnie z art. 89a ust. 2 pkt 3 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, dystrybutor, który nie wypełnia obowiązków sprawdzenia, z wyłączeniem obowiązku sprawdzenia oznakowania CE, określonych w przepisach art. 10 ust. 2 akapit pierwszy lub drugi rozporządzenia (UE) 2016/426, z wyłączeniem obowiązku sprawdzenia wymagań wskazanych w art. 7 ust. 6 i art. 9 ust. 3 tego rozporządzenia, **podlega karze pieniężnej w wysokości do 10 000 zł.**

Według art. 41 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) Nr 765/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. ustanawiającego wymagania w zakresie akredytacji i nadzoru rynku odnoszącego się do warunków wprowadzania produktów do obrotu i uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 339/93 państwa członkowskie określają zasady dotyczące odpowiedzialności karnej podmiotów gospodarczych i podejmują wszelkie środki niezbędne do zagwarantowania, że są one stosowane. Przewidziane kary są skuteczne, współmierne i odstraszające.

Zgodnie z art. 97 ust. 1 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, administracyjne kary pieniężne, o których mowa w art. 88-94, nakłada, w drodze decyzji, organ nadzoru rynku prowadzący postępowanie, o którym mowa w art. 76 ust. 1 lub 1a lub art. 85 ust. 1.

Administracyjna kara pieniężna nakładana przez Prezesa UOKiK stanowi istotny instrument, który ma na celu przyczynienie się do przestrzegania przepisów ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku przez podmioty gospodarcze, w celu zapewnienia wysokiego poziomu ochrony konsumentów. Ma ona charakter represyjno – wychowawczy i jest nakładana oraz wykonywana w celu zachowania oraz przestrzegania obowiązującego porządku prawnego. Kara pieniężna ma na celu prewencję, tj. zapobieganie w przyszłości tego rodzaju naruszeniom ustawy, jak również represję, czyli ma stanowić odczuwalną dolegliwość za jej naruszenie.

Wysokość kary pieniężnej leży w sferze uznania administracyjnego organu prowadzącego postępowanie, wyznaczonego zasadą równości i zasadą proporcjonalności oraz kryteriami wskazanymi w art. 97 ust. 3 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku.

Wymierzając administracyjną karę pieniężną, organ nadzoru rynku bierze pod uwagę:

- 1) wagę i okoliczności naruszenia prawa, w szczególności liczbę wyrobów niezgodnych z wymaganiami wprowadzonych do obrotu, oddanych do użytku lub udostępnionych na rynku, potrzebę ochrony życia lub zdrowia, ochrony mienia w znacznych rozmiarach lub ochrony ważnego interesu publicznego lub wyjątkowo ważnego interesu strony oraz czas trwania tego naruszenia;

- 2) częstotliwość niedopełniania w przeszłości obowiązku albo naruszania zakazu tego samego rodzaju co niedopełnienie obowiązku albo naruszenie zakazu, w następstwie którego ma być nałożona kara;
- 3) uprzednie ukaranie za to samo zachowanie za przestępstwo, przestępstwo skarbowe, wykroczenie lub wykroczenie skarbowe;
- 4) stopień przyczynienia się strony, na którą jest nakładana kara pieniężna, do powstania naruszenia prawa;
- 5) działania podjęte przez stronę dobrowolnie w celu usunięcia skutków naruszenia prawa;
- 6) wysokość korzyści, którą strona osiągnęła;
- 7) w przypadku osoby fizycznej – warunki osobiste strony, na którą kara pieniężna jest nakładana;
- 8) współpracę z organem nadzoru rynku prowadzącym postępowanie, o którym mowa w art. 76 ust. 1 lub 1a lub art. 85 ust. 1, w szczególności przyczynienie się do szybkiego i sprawnego przeprowadzenia postępowania.

Określając wysokość nałożonych na stronę postępowania kar pieniężnych, Prezes UOKiK rozważył wszystkie z powyższych przesłanek wymiaru kary.

Analizując wagę i okoliczności naruszenia prawa, Prezes UOKiK wziął pod uwagę liczbę wyrobów niezgodnych z wymaganiami wprowadzonych do obrotu, potrzebę ochrony życia i zdrowia użytkowników wyrobów oraz czas trwania tego naruszenia.

Działalność strony postępowania ma charakter profesjonalny (zawodowy). Strona postępowania w ramach prowadzonej przez siebie działalności udostępniła na rynku *kuchenkę gazową CAMPINGAZ, BLEUET MICRO PLUS, Ref.: 204186-BDII:4010058082 kod EAN 3138522041861* bez oznakowania CE naniesionego bezpośrednio na wyrób. Nie dopełniła zatem obowiązku w zakresie sprawdzenia, czy na wyrobach znajdowało się wymagane oznakowanie. Zważywszy, że obowiązek umieszczenia na urządzeniach spalających paliwa gazowe oznakowania CE wynika nie tylko z aktualnie obowiązującego rozporządzenia, ale funkcjonował również w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/142/WE, strona postępowania udostępniając wyroby na rynku winna posiadać podstawową wiedzę w tym zakresie i sprawdzić, czy znak CE został naniesiony bezpośrednio na wyrobach przez nią udostępnianych. Etykieta z tworzywa sztucznego przymocowana do wyrobu za pomocą łańcuszka, który może zostać zerwany, nie spełnia wymogów tabliczki znamionowej trwale przytwierdzonej do wyrobu, by można było uznać, że umieszczenie na niej oznakowania CE jest zgodne z obowiązującymi przepisami w tym zakresie. Naruszenie tego obowiązku uznać należy zatem za okoliczność obciążającą stronę postępowania.

Podobnie, na niekorzyść strony postępowania przemawia udostępnienie na rynku urządzenia nieopatrzonych informacjami w zakresie rodzaju gazu i nominalnego ciśnienia zasilania, kategorii urządzenia, wskazania ograniczeń użytkowania w zakresie zainstalowania urządzenia wyłącznie w miejscach z odpowiednią wentylacją oraz niezbędnymi dla prawidłowej i bezpiecznej instalacji. Strona postępowania nie dopełniła zatem obowiązków na nią nałożonych, a wynikających z art. 10 ust. 2 rozporządzenia.

Okolicznością istotną dla wymiaru kary jest również ilość wyrobów udostępnionych do sprzedaży oraz czas trwania naruszenia. Strona postępowania udostępniła 1 068 sztuk wyrobu w latach 2017 – 2019.

Stwierdzić zatem należy, że strona postępowania udostępniając do sprzedaży urządzenia bez oznakowania CE, jak również bez wymaganych informacji, naruszyła prawo w sposób istotny, albowiem naraziła na niebezpieczeństwo bezpośrednich użytkowników (konsumentów) wyrobów.

Organ nadzoru rynku prowadzący postępowanie uwzględnił przy wymierzaniu administracyjnej kary pieniężnej okoliczność, iż wobec przedsiębiorcy nie było dotychczas prowadzone postępowania administracyjne na podstawie przepisów ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, w związku z naruszeniem obowiązków tego samego rodzaju, co przemawia na jego korzyść.

Prezes UOKiK nie dysponuje wiedzą na temat uprzedniego ukarania strony postępowania za to samo zachowanie za przestępstwo, przestępstwo skarbowe, wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, w związku z czym przesłanka ta nie była oceniana w niniejszej sprawie.

Przesłanka stopnia przyczynienia się strony, na którą jest nakładana kara pieniężna, do powstania naruszenia prawa odnosi się do oceny związku przyczynowego między zachowaniem (działaniem lub zaniechaniem), które można przypisać stronie postępowania, a naruszeniem prawa, które stanowi podstawę wymierzenia tej sankcji (Art. 189d KPA. Nowe instytucje Gajewski 2017, Legalis). Okoliczności sprawy wskazują, że przedsiębiorca udostępniając wyrób na rynku nie działał z należytą starannością. Podkreślić należy, że przyjmując na siebie obowiązki dystrybutora, strona postępowania winna sprawdzić m.in.: czy wyrób jest zgodny z wymaganiami i właściwie oznakowany. Udostępnienie wyrobu pomimo, iż nie spełniał on wymagań, było decyzją związaną z działalnością gospodarczą strony postępowania. Działalność gospodarcza prowadzona przez stronę postępowania ma charakter profesjonalny. Zważywszy, że na przedsiębiorcach jako zawodowych uczestnikach rynku ciąży obowiązek przestrzegania przepisów prawa, strona postępowania powinna mieć świadomość, jakie ciążą na niej obowiązki, a konsumenci mają prawo oczekiwać, iż wprowadzone do obrotu przez tego przedsiębiorcę wyroby będą spełniały stosowne wymagania. Zauważyć należy, iż profesjonalny charakter

prowadzonej przez przedsiębiorcę działalności gospodarczej uzasadnia zwiększone oczekiwania co do jego wiedzy, rzetelności, zapobiegliwości i zdolności przewidywania. Obejmuje także znajomość aktualnie obowiązującego prawa oraz następstw z niego wynikających w zakresie prowadzonej działalności gospodarczej. Strona postępowania powinna zatem dołożyć należytej staranności, aby zapoznać się z obowiązującymi regulacjami prawnymi dotyczącymi wymagań, jakie mają spełniać wyroby wprowadzane przez nią do obrotu oraz obowiązkami, jakie spoczywają na niej jako dystrybutorze urządzenia i skutkach ich niedopełnienia. Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy wskazuje, że przedsiębiorca udostępniając wyroby niezgodne z wymaganiami, jako dystrybutor nie dopełnił ciążących na nim obowiązków, wynikających z rozporządzenia dotyczącego urządzeń spalających paliwa gazowe, co skutkuje ujemnymi konsekwencjami w tym zakresie. Powyższe stanowisko znajduje odzwierciedlenie w orzecznictwie sądów administracyjnych. Z orzeczenia Naczelnego Sądu Administracyjnego wynika powinność obywateli co najmniej podstawowej orientacji w przepisach prawnych. Zakres wymaganej wiedzy jest zróżnicowany – nie ulega wątpliwości, że lepsza znajomość prawa jest oczekiwana od osoby prowadzącej działalność gospodarczą w określonej dziedzinie – powinna ona być zorientowana w przepisach prawnych regulujących tę działalność w stopniu wystarczającym do jej poprawnego prowadzenia (wyrok NSA OZ w Gdańsku z 29 listopada 2000 r., I SA/Gd 1185/98, Lex nr 47129). Strona postępowania pełni rolę dystrybutora wyrobu, który zakupiła od innego podmiotu gospodarczego. To nie na niej spoczywają obowiązki właściwego oznakowania wyrobu, czy też dołączenia informacji na temat bezpiecznego użytkowania. Nie można zatem, przypisać stronie postępowania wyłącznego przyczynienia się do powstania naruszenia prawa, a także brak jest podstaw do stwierdzenia, że dopuściła się naruszenia obowiązków w sposób celowy. Na korzyść strony postępowania przemawia bowiem fakt posiadania certyfikatu zgodności oraz deklaracji zgodności, potwierdzających zgodność wyrobu z wymaganiami. Przedsiębiorca mógł zatem domniemywać, że urządzenie spełnia wymagania i działać w zaufaniu do posiadanych dokumentów. Nie zmienia to jednak faktu, iż poprzez swoje działanie przyczynił się do naruszenia przepisów rozporządzenia. Jak zostało przytoczone powyżej strona postępowania w zakresie prowadzonej przez siebie działalności powinna być świadoma spoczywających na niej obowiązków, wynikających z aktualnie obowiązujących przepisów i to ona jako dystrybutor winna sprawdzić przed udostępnieniem wyrobu na rynku, czy oznakowanie CE zostało naniesione bezpośrednio na wyrób oraz czy inne wymagane informacje w zakresie bezpiecznego użytkowania znajdują się na wyrobie bądź jego opakowaniu, zgodnie z wymogami określonymi w przepisach prawa. W ocenie Prezesa UOKiK, ze względu na niedochowanie należytej staranności, strona postępowania w stopniu umiarkowanym przyczyniła się do naruszenia prawa. Uwzględniony został fakt, iż pomimo

udostępnienia na rynku wyrobu niezgodnego z wymaganiami, przedsiębiorca posiadał certyfikat zgodności i deklarację zgodności, mogące stanowić podstawę nieprawidłowej oceny w kwestii zgodności wyrobu z wymaganiami rozporządzenia.

W toku postępowania przedsiębiorca zakwestionował zasadność wszczęcia postępowania administracyjnego stwierdzając, iż niezgodności wyrobu z wymaganiami i niezgodności formalne nie występują, zatem nie zachodzi konieczność podejmowania działań dobrowolnych w celu ich usunięcia ani w celu powiadomienia konsumentów, a w konsekwencji także, konieczność przedstawienia materiału dowodowego na okoliczność wykonania postanowienia Prezesa UOKiK z 14 grudnia 2019 r. Prezes UOKiK negatywnie ocenia brak podjęcia działań dobrowolnych, pomimo udzielenia stronie postępowania wyczerpujących wyjaśnień co do dokonania przez nią błędnej wykładni przepisów prawa w zakresie obowiązków spoczywających na dystrybutorze w kwestii udostępniania prawidłowo oznakowanych wyrobów. Powyższe wpływa na zaostrenie wymiaru kar pieniężnych.

Przy określeniu wysokości kar pieniężnych organ nadzoru rynku wziął pod uwagę również wysokość korzyści majątkowej osiągniętej przez stronę postępowania ze sprzedaży wyrobu. Korzyść osiągniętą ze sprzedaży stanowi iloczyn sprzedanych wyrobów (z uwzględnieniem zwrotów), które nie spełniają wymagań rozporządzenia oraz jednostkowej ceny sprzedaży urządzenia, wskazanej przez stronę postępowania, tj. 41 zł. W niniejszej sprawie Prezes UOKiK uznał, że korzyść majątkowa ze sprzedaży 1 068 sztuk *kuchenki gazowej CAMPINGAZ, BLEUET MICRO PLUS, Ref.: 204186-BDII:4010058082 kod EAN 3138522041861* wyniosła 43 788 zł.

Odnosząc się do przesłanki dotyczącej współpracy przedsiębiorcy z organem nadzoru rynku, w szczególności przyczynienia się do szybkiego i sprawnego przeprowadzenia postępowania stwierdzić należy, że w wyznaczonym przez Prezesa UOKiK postanowieniem z 14 grudnia 2019 r. 30-dniowym terminie, strona postępowania nie przedstawiła żadnych dowodów, ani na okoliczność powiadomienia konsumentów o stwierdzonych niezgodnościach wyrobu ani na okoliczność podjętych działań dobrowolnych mających na celu usunięcie niezgodności wyrobu z wymaganiami bądź wycofanie wyrobu z obrotu. Dowody nie zostały również przedstawione w toku trwania postępowania administracyjnego.

Zgodnie z art. 97 ust. 4 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, Prezes UOKiK jest zobligowany do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu w następujących przypadkach:

- 1) waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub
- 2) za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została

prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona kara pieniężna, lub

- 3) strona przedstawiła w wyznaczonym terminie dowody potwierdzające wykonanie postanowienia, o którym mowa w art. 82 ust. 1.

Powołując się na prezentowane w doktrynie stanowisko (Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, red. Wierzbowski 2019 r., wyd. 27/ M. Jabłoński, Legalis) naruszeniem znikomym będzie naruszenie, które nie niesie za sobą społecznego niebezpieczeństwa. Wpływ na ocenę znikomości naruszenia będą miały m.in. takie elementy przedmiotowe jak: waga dobra chronionego przez normę sankcjonowaną, czas trwania naruszenia, wpływ naruszenia na poszanowanie prawa, zasięg naruszenia, liczba podmiotów, na które naruszenie ma wpływ, znaczenie następstw naruszenia, etc. Ocena w tym zakresie pozostawiona jest organowi administracji publicznej. Dla spełnienia przesłanki "zaprzestania naruszeń" wystarczające jest jej zaistnienie przed wydaniem decyzji w sprawie.

W niniejszym przypadku, Prezes UOKiK uznał, iż wobec braku dowodów potwierdzających podjęcie działań dobrowolnych nie jest możliwe stwierdzenie, iż strona postępowania zaprzestała naruszenia prawa, jak również nie znajduje zastosowania w niniejszej sprawie przesłanka znikomego naruszenia prawa. Spółka udostępniła na rynku 1 068 sztuk wyrobu w latach 2017-2019, zatem naruszenie nie miało charakteru krótkotrwałego, a jego zasięg był znaczny ze względu na ilość zakupionych przez kontrahentów wyrobów w celu dalszej dystrybucji. Strona postępowania nie podjęła żadnych działań w celu usunięcia niezgodności, dlatego też zachodzi prawdopodobieństwo, iż urządzenia bez oznakowania CE oraz wymaganych informacji i ostrzeżeń w zakresie bezpieczeństwa użytkowania nadal znajdują się w obrocie bądź zostały zakupione przez konsumentów. W konsekwencji, dobro chronione jakim jest życie i zdrowie użytkowników wyrobu, zostało naruszone.

W odniesieniu do możliwości odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej, przewidzianej w art. 97 ust. 4 pkt 2 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, Prezes UOKiK nie dysponuje wiedzą w zakresie wskazanym w tym przepisie, w związku z czym nie było możliwe jego zastosowanie.

Strona postępowania nie przedłożyła w wyznaczonym terminie 30 dni żadnego materiału dowodowego, zatem zastosowanie dyspozycji przepisu art. 97 ust. 4 pkt 3 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku i odstąpienie od nałożenia na stronę postępowania kar pieniężnych nie znajduje uzasadnienia, a wydanie decyzji o nałożeniu kar pieniężnych jest w tym przypadku obligatoryjne.

Rozważając wysokość nakładanych administracyjnych kar pieniężnych Prezes UOKiK stwierdził, iż w świetle przesłanek określonych w art. 97 ust. 3 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, zasadne jest nałożenie na stronę postępowania kar pieniężnych na poziomie 50% wysokości maksymalnego ustawowego zagrożenia każdą z kar, celem zachowania proporcjonalności dolegliwości kary w stosunku do przewinienia.

Prezes UOKiK nałożył na stronę postępowania karę pieniężną za niedopełnienie obowiązku w zakresie sprawdzenia oznakowania CE na wyrobie, w wysokości 10 000 zł i karę za niedopełnienie obowiązku w zakresie sprawdzenia dołączenia do wyrobu informacji dotyczących bezpieczeństwa użytkowania, opatrzenia urządzenia wymaganymi napisami, w wysokości 5 000 zł, uznając, że kary określone w sentencji decyzji są adekwatne do stwierdzonych naruszeń i spełnią przede wszystkim swój cel prewencyjno-represyjny skłaniając przedsiębiorcę do nienaruszania w przyszłości przepisów z zakresu ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku.

Na podstawie art. 98 ust. 1 i 2 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku SAT TS spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Poznaniu obowiązana jest uiścić kwotę w łącznej wysokości **15 000 zł (piętnaście tysięcy złotych)** z tytułu kar pieniężnych na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: **NBP O/O WARSZAWA Nr 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000**, w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja określająca wysokość ww. należności pieniężnej stała się ostateczna. W przypadku złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, karę należy uiścić w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji utrzymującej w mocy zaskarżoną decyzję.

W związku z powyższym Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Pouczenie

1. Na podstawie art. 127 § 3 oraz art. 129 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256 z późn. zm.), dalej: „kpa”, w związku z art. 63 ust. 2 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, strona postępowania może w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji, zwrócić się do Prezesa UOKiK z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.
2. Na podstawie art. 52 § 3, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 w związku z art. 3 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325 z późn. zm.), strona postępowania może wnieść skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Prezesa

UOKiK, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, bez skorzystania z prawa do zwrócenia się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.

W przypadku skorzystania z ww. uprawnienia i zakwestionowania rozstrzygnięć zawartych w pkt 1 – 6 sentencji decyzji, zgodnie z art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z § 2 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2003 r. poz. 2193, z późn. zm.), strona postępowania zobowiązana jest uiszczyć wpis stały, który wynosi 200 zł.

W przypadku zakwestionowania rozstrzygnięć zawartych w pkt 7 - 8 sentencji decyzji, zgodnie z art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi, strona postępowania zobowiązana jest uiszczyć wpis stosunkowy, którego wysokość zależy od wartości przedmiotu zaskarżenia i wynosi odpowiednio:

- a) jeżeli ustalona przez Prezesa UOKiK należność pieniężna wynosi do 10 000 zł – 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
- b) jeżeli ustalona przez Prezesa UOKiK należność pieniężna opiewa na kwotę ponad 10 000 zł do 50 000 zł – 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
- c) jeżeli ustalona przez Prezesa UOKiK należność pieniężna opiewa na kwotę ponad 50 000 zł do 100 000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1500 zł.

Zgodnie z § 5 rozporządzenia Rady Ministrów z 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi, wpis uiszcza się gotówką do kasy Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie lub na rachunek bankowy tego Sądu, wskazując tytuł wpłaty oraz rodzaj pisma, od którego wpis jest uiszczany.

3. Na podstawie art. 243 § 1 w związku z art. 244 § 1, art. 245 § 1 i art. 246 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi stronie postępowania składającej skargę na decyzję Prezesa UOKiK do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie przysługuje możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy w zakresie całkowitym lub częściowym, na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania sądowoadministracyjnego lub w jego toku, polegającego na

zwolnieniu od kosztów sądowych oraz ustanowieniu adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych. Wymogi formalne wniosku określone zostały w art. 252 § 1 i § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

4. Na podstawie art. 127a § 1 i § 2 kpa, w trakcie biegu terminu do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy strona postępowania może zrzec się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wobec Prezesa UOKiK, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia Prezesowi UOKiK oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

Z up. Prezesa Urzędu Ochrony
Konkurencji i Konsumentów
ZASTĘPCA DYREKTORA
Departamentu Nadzoru Rynku
Jadwiga Gunerka
/podpisano elektronicznie/